

Ayrılığın Ertesi

– Ezelem · 01 Ekim 2014

Bir varlığın adı oluveriyor sonra ayrılık .

_Hani !

_Hani acıya tattın sen ?

Gidişleri armağandı aslında
Bilemedi kadın
Gönlünün dolmuşluğuyla öylesine tutkun
Öylesine aşıktı
Farkında değildi varlığının
Bayram yeri sonrası sessizliği içinde
Felaketim diyordu kadın
Gidişin felaketim

Gitmişti adam çoktan
Ellerini öksüz bırakıp
Yüreğini rehin
Gitmişti adam el izlerini bırakarak

İki damla göz yaşına sığındı kadın
İki damla göz yaşına sığdırdı
Hayallerini , umutlarını , sevdasını

Anlasana dedi
Usluca , bir şarkıya tutsak düşler içinde
Her sevincin her kederin en ölümsüz sevgilerin
Sonsuz denen göklerin
Herşeyin bir sonu varsa
Ayrılıklarında sonu var
Bir gün çıkıp geleceksin

Geleceksin dedi kadın
Belki ben yıkılmış
Belki çoktan unutmuş olacağım
Bekleyişin nedenini

Ama sen geleceksin
Ve ben hep bekleyeceđim

Ayrılığın saatine baktı kadın
Ezeli bir ızdırabın varlığına
Keşmekeş sancılara aldırılmıyordu artık
Elif gibiydi yapayalnız
Elif gibi dimdik
Sessiz
Ezeldi , ebedti . Elifti

Yalnızlığıyla
Her gece sevdasına yenilen gözleri vardı